



# เรื่องเล่าจากปู่เฒ่า

ชูซานหา โฮเนกเกอร์

## Die Geschichte vom Anfang Einleitung

### เรื่องนำ

ตาปลุกอาศัยอยู่ในบ้านไม้หลังใหญ่ไม่ไกลจากถนนตัดใหม่ในหมู่บ้านท่าไทรหนัก ตั้งแต่จำความได้ เล็กหลานชายของตาปลุกก็เห็นบ้านทรงไทยชั้นเดียวของตาปลุก มีใต้ถุนบ้านสูงเปิดโล่ง ซึ่งเมื่อก่อนเป็นที่นอนของฝูงวัวควายที่แกเคยเลี้ยงหลายปีก่อนหน้านี้ แต่เดี๋ยวนี้ใต้ถุนบ้านมีบรรดาฝูงไก่แทน มีทั้งไก่ตัวผู้ แม่ไก่กับฝูงลูกเล็กๆ และห่านอีกฝูงยึดครองพื้นที่ ด้านในของใต้ถุนบ้านใช้เป็นที่เก็บเรือแจว บ้านได้บ้านที่เคยรับน้ำหนัก

Großvater Bu wohnte in einem großen einstöckigen Holzhaus im typischen<sup>1</sup> Thaistil. Es stand nicht sehr weit von der neuen Straße, die zu seinem Dorf führte. Unter dem Haus war eine große freie Fläche. Früher standen dort die Kühe und Wasserbüffel von Großvater Bu. Jetzt wohnte da eine große Herde Federvieh<sup>2</sup>: Hennen, Hähne und Küken. Auch die Gänse hielten sich hier auf<sup>3</sup>. In einer Ecke wurde das Ruderboot aufbewahrt.

<sup>1</sup> typisch ตามแบบฉบับ

<sup>2</sup> Federvieh สัตว์เลี้ยงที่มีปีก

<sup>3</sup> sich aufhalten อยู่

แจว บ้านไต่บ้านที่เคยรับน้ำหนัก  
มานานยังแข็งแรงทนทานอยู่  
ใกล้ๆ ต้นมะม่วงเก่าแก่ พื้นจาก  
บันไดข้างบนเป็นระเบียบกว้าง  
ชายคาและหลังคาบ้านมุงด้วย  
แผ่นไม้ยาวตลอดแนว ฝาบ้าน  
สร้างด้วยไม้เนื้อแข็ง  
กั้นเป็นสอง ห้องนอน  
หันหน้ารับลม

ทำให้รู้สึกสบายและน่าอยู่  
ถัดไปอีกนิดเป็นส่วนของครัว  
ที่พื้นต่ำขนานไปกับระเบียงบ้าน  
ที่นี่เป็นอาณาจักรส่วนตัวและ  
ร่วมไม้ชายคาของยายมาที่จัด  
การดูแลอย่างกระฉับกระเฉง  
แม้จะมีวัยปูนนี้  
หลายปีผ่านไป บริเวณบ้านของ  
ตาปลุกก็ดูแคบลง  
เพราะลูกๆ ต่างก็ปลูกบ้านของ  
ตนเองอยู่รอบๆ  
แต่สวนหลังบ้าน ของตาปลุกนั้น  
ยังมีแปลงผักและแปลงดอกไม้  
พันธุ์ต่างๆ  
ปลูกเป็นร่องๆ ดูเป็นระเบียบ  
เรียบร้อย  
มีกอไผ่ทาง ด้านใต้ให้ร่มเงา

Eine alte, immer noch stabile Treppe in der Nähe des alten Mangobaumes führte zu einer breiten Veranda.

Das Dach des Hauses war mit Holzschindeln gedeckt. Die Wände des Hauses bestanden<sup>4</sup> aus dicken Holzbrettern. Das Haus hatte zwei Schlafräume. Von vorne konnte der Wind in das Haus hineinblasen. Das sorgte für eine angenehme Kühle. Weiter hinten war die Küche, das Reich von Großmutter Ma, in dem sie trotz ihres hohen Alters noch geschickt<sup>5</sup> ihren Haushalt führte<sup>6</sup>.

Die Jahre vergingen. Das Gelände um das Haus von Großvater Bu wurde knapper, weil seine Kinder ihre Häuser auf dem gleichen Grundstück<sup>7</sup> bauten. Aber in seinem Garten gab es immer noch ein Gemüsebeet und ein Beet mit verschiedenen Blumen. Alles sah sehr ordentlich aus. Hoher Bambus spendete<sup>8</sup>

<sup>44</sup> bestehen aus, bestanden aus ประกอบด้วย

<sup>5</sup> geschickt sein ชำนาญ คล่องแคล่ว

<sup>6</sup> den Haushalt führen จัดการดูแลบ้าน

<sup>7</sup> Grundstück ที่ดิน

<sup>8</sup> Schatten spenden ให้ร่มเงา

ไม่ร่วมรีน ยายมาเป็นคนรัก  
ดอกไม้ ตามทางเดินจะมี  
กระถางดอกไม้หลายชนิดวาง  
เรียงรายและ ตรงทางเดินยายมา  
ก็กวาดพื้นไว้อย่างสะอาด สะอาด  
ตาปลูกมีความสุขอยู่กับหมู่ต้นไม้  
ไม้ในบริเวณบ้านของแก่มาก

เมื่อลูกๆ ปลูกบ้าน พวกเขาจะมัด  
ระวางที่จะไม่ให้เพื่อนเก่าแก่ของ  
แกต้องมีอันล้มหายตายจาก

ด้วยเหตุนี้ทุกคนจึงรู้สึกสุขสบาย  
ภายใต้ความร่วมมือกันของต้นไม้  
ใหญ่เหล่านั้นเสมอมา ตาปลูกรัก  
สัตว์ของแกมากด้วย แกยังรู้สึก  
เศร้าใจเมื่อนึกถึงวันเวลาที่แก  
เคยเป็นเจ้าของวัวควายฝูงใหญ่

แต่เวลานี้ลูกชายของแกกลับใช้  
รถไถนาแทน การดูแลฝูงเป็ดไก่  
มันก็ไม่ เหมือนกับการเลี้ยงวัว  
ควาย

แกจึงยกฝูงเป็ดไก่ให้เป็นหน้า  
ที่ของยายมา แม่แกจะไม่ค่อย  
ชอบมันนัก แต่อย่างไรๆ สิ่งมีชีวิต  
เล็กๆ เหล่านี้ก็ยังมีชีวิตออกไข่  
ให้กินรวมทั้งกินเนื้อของมันได้  
ด้วยและมันก็ยังเป็นเพื่อนเจ้า  
ของบ้านได้เช่นกัน

kühlen Schatten. Großmutter Ma liebte  
Blumen. Neben dem Gehweg standen  
Blumentöpfe und der Gehweg war immer  
sauber gefegt.

Großvater Bu freute sich, wenn er unter  
dem Schatten der Bäume auf seinem  
Anwesen saß. Als seine Kinder ihre  
Häuser bauten, achteten sie darauf,  
keinem der alten Freunde des Vaters  
Schaden zuzufügen. Deshalb fühlten sich  
alle unter dem Schatten dieser Bäume  
wohl. Großvater Bu liebte auch seine  
Tiere. Er war traurig, wenn er an die Zeit  
zurück dachte, wo er der Besitzer einer  
großen Kuh- und Wasserbüffelherde war.  
Jetzt benutzten seine Kinder stattdessen  
einen Traktor. Hühner und Enten zu halten  
war nicht dasselbe wie Kühe und Wasser-  
büffel. Deshalb überließ er Großmutter Ma  
das Versorgen des Federviehs. Sie war  
nicht begeistert davon. Trotzdem, diese  
kleinen Lebewesen lieferten treu Eier und  
Fleisch und waren Freunde ihrer Besitzer.

เด็กเป็นหลานชายคนโต  
ของตาปลุก เข้าโรงเรียนหลายปี  
แล้ว

ทุกเย็นหลังเลิกเรียน เด็กจะ  
พาเพื่อนๆ มาเล่นที่บ้านและป็น  
ปายต้นไม้ในสวนของตาปลุก

แต่ช่วงนี้ฤดูฝนกำลังเริ่มย่างเข้า  
มาแล้ว เด็กๆ จึงเล่นนอกบ้านกัน  
ไม่ค่อยสนุกเหมือนก่อน

เย็นวันหนึ่งฝนเริ่มลงเม็ด  
แรง เด็กกับเพื่อนๆ วิ่งกรูกันขึ้น  
บนระเบียงบ้านของตาปลุก เสียง  
ดังโครมคราม ตาปลุกเพิ่งจะ  
หย่อนก้นลงตรงที่นั่งประจำได้  
สักพักมีผ้าขาวม้าพาดบ่าคอย  
โบกปิดแมลงไปมาอย่างสบาย  
อารมณ์ ฝนตกแรงขึ้น เด็ก ๆ  
ส่งเสียงตะโกนโหวกเหวกอย่าง  
สนุกสนาน แยกกันขีดเนื้อขีดตัว  
อย่างซุ่มซ่าม ตาปลุกจึงชวนให้  
เด็กๆ มานั่งลงใกล้ ๆ

“เห็นมั๊ย มะม่วงกำลัง  
ออกลูกเยอะแยะ”

ตาปลุกโบกผ้าขาวม้าไป  
พลางชี้ไปที่ต้นมะม่วงตรงบันได  
สายฝนชะล้างฝุ่นที่เกาะตามใบ  
และลูกมะม่วงเสียงจนสะอาด  
เป็นสีเขียวสด พวงมะม่วงชูข้อ  
สวยจากกิ่งก้าน เด็ก ๆ มคง

Lek war der älteste Enkel von Großvater  
Bu und ging schon einige Jahre zur  
Schule. Jeden Nachmittag nach der  
Schule kam Lek mit seinen Freunden in  
den Hof um zu spielen und auf die Bäume  
zu klettern. Aber jetzt begann die Regen-  
zeit und es machte nicht mehr so viel  
Spaß, im Freien zu spielen.

Eines Abends fing es an zu regnen. Lek  
rannte mit seinen Freunden lärmend auf  
die Veranda seines Großvaters. Großvater  
ließ sich gerade gut gelaunt<sup>9</sup> auf seinen  
gewohnten Platz nieder, ein Tuch über der  
Schulter, um die Insekten zu vertreiben. Es  
regnete stärker, die Kinder schrieen  
vergnügt und trockneten sich gegenseitig  
ab. Großvater lud die Kinder ein, sich zu  
ihm zu setzen.

„Seht ihr, der Mangobaum bekommt schon  
viele Früchte.“ Der Großvater schlug mit  
seinem Tuch nach den Insekten, dann  
deutete er auf den Mangobaum an der  
Treppe. Der Regen wusch den Staub von  
den Blättern und Früchten, so dass sie

<sup>9</sup> gut gelaunt sein อารมณ์ดี

สวยจากกิ่งก้าน เด็ก ๆ มอง  
ตามและต่างก็กลืนน้ำลายลงคอ  
กันยกใหญ่ อีกไม่นานพวกเขา  
จะได้รับอนุญาตให้เด็ดกินได้  
อย่างเต็มที่ จิ้มกับน้ำปลาหวาน  
รสจัด ๆ ที่พวกเขารอคอย

เสียงเล็กทำให้ทุกคน  
หายจากภวังค์เมื่อถามตาปลุกว่า  
“คุณตาครับ เมื่อคืนคุณ  
ตายังไม่ได้ตอบเราเลยว่า ต้นไม้  
มาจากไหน คุณตาช่วยบอก  
หน่อยได้มั๊ยครับ”

‘คำถามดั้งเดิม’ นี้ตา  
ปลุกก็เคยคิดเมื่อสมัยเป็นเด็ก  
ตาปลุกเคยถามคำถามอย่างนี้  
กับพ่อแม่ และกับครูที่โรงเรียน  
ด้วย แต่ก็ไม่เคยได้รับคำตอบ  
อย่างจุใจ แกเคยอยากรู้มา  
ตลอด  
และสุดท้ายก็หาคำตอบได้

“อ้อ! เด็ก ๆ รู้มั๊ยว่า  
เมฆมาจากไหน และดวงอาทิตย์  
ดวงจันทร์ ดวงดาวล่ะมาจากไหน”

frisch und grün aussahen. Den Kindern<sup>10</sup>  
lief beim Anblick<sup>11</sup> das Wasser im Mund  
zusammen. Es dauerte nicht mehr lange,  
dann durften sie nach Herzenslust die  
Früchte vom Baum pflücken, in salzige  
Fischsauce tunken und essen.

Lek fragte den Großvater: „Großvater,  
gestern hast du uns noch nicht auf die  
Frage geantwortet, wo die Bäume her-  
kommen. Kannst du uns jetzt antworten?“

*Die alte Frage.* Den Großvater<sup>12</sup> hatte sie  
schon bewegt<sup>13</sup>, als er noch ein Kind war,  
und er hatte sie seinen Eltern gestellt<sup>14</sup> und  
seinem Lehrer in der Schule auch. Aber  
die Antworten hatten ihn nie befriedigt<sup>15</sup>. Er  
wollte immer die Antwort wissen und  
schlussendlich hatte er sie gefunden.<sup>16</sup>

„Kinder, wisst ihr, wo die Wolken  
herkommen und die Sonne und der Mond  
und die Sterne?“

<sup>10</sup> รูปพหูพจน์และการก Dativ ของ das Kind

<sup>11</sup> der Anblick เมื่อเห็น, การมองเห็น

<sup>12</sup> การก Akkusativ ของ der Großvater

<sup>13</sup> Mich bewegt eine Frage. คำถามนี้ทำให้ครุ่นคิด

<sup>14</sup> eine Frage stellen ตั้งคำถาม

<sup>15</sup> Die Antwort befriedigt mich nicht. คำตอบนี้ไม่ตอบสนองฉันหรือไม่ทำให้ฉันพอใจ

<sup>16</sup> Ich habe die Antwort gefunden. ฉันพบคำตอบ

“คุณตายังไม่ได้ตอบคำถามเราเลยครับ”

เพื่อนของเล็กแย้งขึ้น

“คิดว่ามันไม่เกี่ยวกันหรือยังงั้นล่ะ” ตาปลุกถาม

เด็กๆ ก็เลยจ้องที่จะอธิบายให้ตาปลุกฟัง

“อ้อ! ดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ และดวงดาวก็อยู่ของมันอย่างนั้นมาตลอด แต่ต้นไม้ที่สิครับ มันโตขึ้น เราเลยอยากจะรู้ว่า มันมาจากไหน”

“มีใครคิดอย่างอื่นมั๊ย” ตาปลุกกวาดสายตามองดูเด็กๆ

น้อยเด็กหนุ่มช่างสังเกตพูดขึ้นว่า “ง่ายมาก แค่เอาเมล็ดไปปลูก รดน้ำ พรวันดิน ใสปุ๋ย ไม่นานก็เป็นต้นงอกขึ้นมา...

แต่ว่าต้องใช้เวลาานหนอยกว่ามันจะมีลูกให้กินได้” เสียงน้อยอ่อยลงในตอนท้าย

“ช่างสังเกตดีมาก” ตาปลุกชม

„Großvater, du hast unsere Frage noch nicht beantwortet“, protestierten<sup>17</sup> Leks Freunde.

„Denkst du vielleicht, meine Frage hat nichts damit zu tun?“ fragte der Großvater. Die Kinder fingen an, dem Großvater zu antworten.

„Die Sonne, der Mond und die Sterne waren einfach schon immer da. Aber die Bäume, die sind gewachsen. Deshalb wollen wir wissen, wo sie herkommen.“

„Hat jemand eine andere Meinung?“ Der Großvater schaute die Kinder an.

Noi, ein aufgeweckter<sup>18</sup> Junge meldete sich zu Wort<sup>19</sup>. „Das ist ganz einfach. Man legt einen Samen in die Erde, gießt ihn, lockert die Erde, streut Dünger darauf, und nicht lange danach wächst ein Baum ... aber es dauert lange, bis er endlich Früchte trägt.“ Die Stimme Nois wurde zum Schluss leiser.

„Gut beobachtet“, lobte der Großvater.

<sup>17</sup> protestieren คัดค้าน

<sup>18</sup> aufgeweckt sein หัวไว

<sup>19</sup> sich zu Wort melden แสดงตัวขอเอ่ยปาก

มีเสียงแหบๆ แทรกขึ้น  
มาว่า

“ผมอยากรู้ว่า แล้วเมล็ด  
พืชเมล็ดแรกมาจากไหนก่อน  
ต้นไม้ต้นแรกจะงอกขึ้นมาได้  
เนี่ย! ที่ผมอยากรู้จริงๆ” มีเสียง  
สนับสนุนเห็นด้วยพร้อมกัน

“เอาล่ะๆ” เสียงของตา  
ปลุกสงบเสียงแข็งแต่เหล่านั่นลง

“นี่แหละ ที่ตาอยากให้  
เรามาเริ่มคิดด้วยกัน”

ตาปลุกย้อนนึกถึงช่วง  
ที่แกเคยครุ่นคิดถึงความเป็นจริง  
ที่เคยสังเกตกระบวนการตาม  
ธรรมชาติและความเข้าใจลึกซึ้ง  
ถึงพลังอำนาจที่จัดระเบียบโครงสร้าง  
ของสิ่งมีชีวิต พลังอำนาจ  
เหล่านี้ได้เพิ่มความเข้าใจให้แก  
มากขึ้นเรื่อยๆ

จากการได้พบ หนังสือเล่มนั้น  
และมีความหวังชัดเจนขึ้น  
ตาปลุกได้พิสูจน์เห็น แล้วอย่าง  
ชัดเจนกับชีวิตของตนเองว่า  
พลังอำนาจนั้นมีตัวตน  
ได้พบกับผู้ติดตามพลังอำนาจที่  
มีตัวตนนั้น และพวกเขาได้สอน  
ให้แกเข้าใจถึงเส้นทางที่ควรจะ  
เดินตาม

Eine heisere Stimme fiel ein.

„Ich möchte wissen, woher der erste Same  
kam, bevor es einen Baum gab. *Das will  
ich wirklich wissen!*“

Viele stimmten ihm zu.

„Also dann...“ die Stimme des Großvaters  
brachte die anderen Stimmen zum  
Schweigen.

„Genau über das möchte ich mit euch  
zusammen nachdenken.“

Der Großvater dachte zurück an die Zeit,  
als er über die Wirklichkeit nachdachte.  
Diese Wirklichkeit beobachtete er in den  
Vorgängen in der Natur. Es gab eine  
höhere Macht, die allen Lebewesen eine  
Ordnung gab. Diese höhere Macht hatte  
sein Verständnis erweitert. Er hatte ein  
Buch gefunden, das ihm Hoffnung gab. Er  
spürte klare und deutliche Beweise in  
seinem Leben, dass diese Macht eine  
Person ist. Und er traf Anhänger dieser  
mächtigen Person, die ihn lehrten, den  
Weg zu verstehen, den er gehen sollte.

“ตาจะเล่าให้ฟังนะ”  
ตาปลุกบอกกับเด็กและเพื่อนๆ

“เตรียมคำถามไว้ให้พร้อมนะเด็กๆ”  
ตาปลุกพูดพร้อมยิ้มที่มุมปาก  
เด็กทุกคนนั่งในท่าสบายเหมือน  
กับจะบอกตาปลุกว่าพร้อมแล้วที่  
จะฟังเรื่องที่ยาก  
เมื่อทุกคน ต่างเงิบกริบรอฟัง  
อย่างใจจดใจจ่อ ตาปลุกจึงเริ่ม  
ต้นเล่า

„Ich werde es euch erzählen“ sagte der  
Großvater zu Lek und seinen Freunden.

„Bereitet eure Fragen vor, Kinder“ sagte er  
und lächelte spitzbübisch. Alle Kinder  
setzten sich bequem hin, um dem  
Großvater<sup>20</sup> ihre Bereitschaft zum Hören  
zu zeigen. Als sie alle leise und  
aufmerksam da saßen, fing der Großvater  
an zu erzählen.

หมายเหตุ เนื้อหาส่วนที่เป็นภาษาเยอรมันได้ถูกเรียบเรียงจากบทความภาคภาษาไทย ด้วยภาษาที่เรียบง่าย เพื่อใช้เป็นบทฝึกอ่านภาษาเยอรมัน จึงมิใช่เป็นการแปลแบบคำต่อคำจากบทความภาคภาษาไทย

Wenn Sie die Geschichten des Großvaters in Thai weiterverfolgen wollen, erhalten Sie gegen Einsendung von 3,- in Briefmarken das ganze Buch in Thai zugesandt.

ถ้าคุณอยากติดตามเรื่องจาก “เรื่องเล่าจากผู้เฒ่า” ต่อไป คุณสามารถสั่งซื้อหนังสือนี้ในภาคภาษาไทย (จำนวน 133 หน้า) ได้ทางไปรษณีย์ โดยแนบแสตมป์ 3 ยูโร มาให้ทางเรา เราจะจัดส่งหนังสือให้คุณ

<sup>20</sup> กรอก Dativ ของ der Großvater